



Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 854 Ngày: 20 tháng 11 năm 2011

Thành Tâm

*Thành tâm thực hiện trí phân hành
Quán tưởng Trời cao tự cứu mình
Quý đạo yêu đời tâm tự thức
Thành tâm tu luyện rõ tiến trình*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám 31/01/2001 đến 06/02/2002

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Mạnh hổ nan địch quần hồ là sao?
- 2) Khí giới tình thương do đâu hình thành?
- 3) Luồng điện thanh tịnh hội tụ lần lần từ đâu?
- 4) Trung dung đại đạo là sao?
- 5) Tại sao càng cảm thấy nghèo càng mang nợ?
- 6) ỉ tưởng tâm thành là sao?
- 7) Trí không mở thì sao?

<p>1) Atlantic city, 31-01-2002 6: 15 AM <i>Hỏi: Mạnh hổ nan địch quần hồ là sao?</i></p> <p>Đáp: Thừa mạnh hổ nan địch quần hồ là dù mạnh cách mấy cũng phải thua đại đa số</p> <p>Kệ: <i>Mãnh hổ nan địch quần hồ động Thế gian giới hạn phải tham tòng Ai ai cũng phải tòng đường tiến Đời đạo quây quần pháp pháp thông</i></p>	<p>2) Atlantic city, 01-02-2002 12: 10 AM <i>Hỏi: Khí giới tình thương do đâu hình thành?</i></p> <p>Đáp: Thừa khí giới tình thương do sự nhịn nhục và hy sinh hình thành</p> <p>Kệ: <i>Nguyên lý hy sinh đã giải bày Trời ban tình đẹp đóng góp hay Duyên may sẵn có ta nên học Hóa dục quần sanh chịu khổ xoay</i></p>
<p>3) Atlantic city, 02-02-2002 5: 50 AM <i>Hỏi: Luồng điển thanh tịnh hội tụ lần lần từ đâu?</i></p> <p>Đáp: Thừa luồng điển thanh tịnh hội tụ lần lần do sự biến chuyển của thiên cơ trong tự nhiên và hồn nhiên</p> <p>Kệ: <i>Hội tụ tự nhiên chuyển ý hiền Thực hành thanh tịnh tự hành xuyên Toàn cầu chuyển hóa thành duyên đẹp Xây dựng cùng tu tiếp nối liền</i></p>	<p>4) Atlantic city, 03-02-2002 6: 30 AM <i>Hỏi: Trung dung đại đạo là sao?</i></p> <p>Đáp: Thừa trung dung đại đạo là tự phát triển trung tâm điển quang bộ đầu tới vô cùng tận</p> <p>Kệ: <i>Khai triển vô cùng điển trí tâm Hành thông điển giới chẳng sai lầm Vô cùng học hỏi tâm qui hội Trí tuệ sáng ngời lý diệu thâm</i></p>
<p>5) Atlantic city, 04-02-2002 6: 10 AM <i>Hỏi: Tại sao càng cảm thấy nghèo càng mang nợ?</i></p> <p>Đáp: Thừa càng thấy nghèo càng mang nợ là vì quá tham</p> <p>Kệ: <i>Tham lam mang nợ phải tăng nghèo Khó khổ gieo nhân chẳng tự lo Thiếu thốn đủ điều mình phải chịu Chẳng còn đầy đủ phải cần lo</i></p>	<p>6) Atlantic city, 05-02-2002 4: 45 AM <i>Hỏi: Ý tưởng tâm thành là sao?</i></p> <p>Đáp: Thừa ý tưởng tâm thành là dịp may đến</p> <p>Kệ: <i>Nguyên điển tâm thành tâm ổn định Giải mê phá chấp hưởng chơn tình Thần giao cách cảm không lời cuốn Thanh tịnh thực hành tánh ý thông</i></p>
<p>7) Atlantic city, 06-02-2002 3: 50 AM <i>Hỏi: Trí không mở thì sao?</i></p> <p>Đáp: Thừa trí không mở thì thiếu trí và bực bội</p> <p>Kệ: <i>Trí không mở tâm chẳng phân yên Tạo khổ không yên gieo não phiền Động loạn cực hình thêm rắc rối Tu hành không được lại không yên</i></p>	

VĂN TỰ VÔ VI

BỊNH :

BỊNH LÀ DO TÁNH SANH. Cái tánh trong đó có gì? Tham, sân, si, hỷ, nộ, ái, ố, dục.

Vì tham, sân, si, hỷ, nộ, ái, ố, dục mà bất minh thì sanh ra cái gì? Sanh ra cái bệnh hoạn, không có mục thước!

THAM không chịu hưởng thưởng! Nếu mà tham hưởng thưởng thì thanh nhẹ và tham tiến tới sự sáng suốt vô cùng ở Bên Trên, thì đâu có còn tham lật vật tại thế?

SÂN cũng vậy. Phải có bản chất đó mới làm cái bàn đạp xuất phát đi lên.

Sự **SI** mê suy nghĩ về sự tiến hóa sẵn có của chúng ta. Ở nội tâm mà hưởng thưởng thì chúng ta cứ tiến mãi, tiến mãi. Chính sự sáng suốt đó ở trong ta có.

HỖ là vui vẻ. Vui vẻ mà chấp nhận bất cứ một hoàn cảnh gì xảy đến, luôn luôn ở trong thái độ hoan hỷ, chớ không có thắc mắc đối với người khác, thì đó kêu bằng hưởng thưởng.

Còn **NỘ** là gì? **NỘ** là sự nóng nảy, bực tức đó, mà hưởng thưởng thì nó xuất phát và phóng thông đi bất cứ nơi nào.

ÁI là khi đã phóng lên được rồi thì mới thức giác, và sau cái thức giác đó, mới thương yêu tất cả. Chính sự sống của chúng ta, không có xung quanh, làm sao chúng ta sống? Mà không có Bên Trên, chúng ta cũng không sống được! Không có sự thanh nhẹ của càn khôn vũ trụ thì chúng ta cũng không sống được.

Còn **Ố** là sự đen tối. Mọi người đều có, nhưng mà cái đen tối đó nó cũng có cái hữu ích. Cái bản chất tham, sân, si, hỷ, nộ, ái, ố, dục là bản chất của Thượng Đế mà trong đó kêu bằng hưởng thưởng hóa giải tới vô cùng.

Sự ác, sự trược, sự đen tối đó, làm cho mình thấy chậm trễ, nhưng mà mình hưởng về sự vô cùng thì nó có cái tánh chất đó. Nhưng mà vô cùng rồi, thì vô cùng tăm tối, vô cùng trược mà chúng ta lấy cái ý chí phóng vào cái sự vô cùng đó, thì sự vô cùng đó sẽ tan và sự tăm tối đó sẽ biến đổi tới sự sáng suốt.

Cái **DỤC** tính của con người cũng vậy nữa. Dục không phải là giao cấu mới là dục, nhưng mà muốn đủ thứ đó là dục. Mà chúng ta dục hưởng thưởng, chúng ta dục hóa giải, chúng ta dục tiến triển tới vô cùng tận, thì cái dục đó đưa lại sự thanh nhẹ cho chính chúng ta. Thấy không? Cho nên con người nó bệnh ở chỗ nào? Nó bệnh vì sự tri giác của nó nông cạn, nó vun bồi cái tánh tham sân si trong chốc lát mà thôi, vì cái đó mới sanh ra cái bệnh hoạn. Còn nếu nó biết sử dụng tham sân si hỷ nộ ái ố dục tới vô cùng thì nó đâu có bị kẹt ở trong cái lề lối tham sân si của người đời nữa.

Thì cái tâm nó mới vị tha, cái tâm nó mới thực sự yêu thương và xây dựng cho chính nó và ảnh hưởng những người xung quanh.

Tại sao những người thiên giác càng ngày lại càng thông minh và càng dễ dãi hơn? Là vì nó hiểu nó, nó vun bồi cái thực chất của nó, tiến tới vô cùng thì càng ngày càng sáng suốt hơn.

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Thất Vọng

*Tinh Trời có sẵn nơi nơi độ hành
Trong người có sẵn giới thanh
Hương tâm thanh nhẹ thực hành đến nơi
Gần xa có sẵn tuần Trời
Cầu chi thất vọng mở lời nôm na
Cần tu trở lại thật thà
Dở hay cũng phải thật thà tiến lên
Không còn thất vọng đạt nên
Cảm thông nguyên lý tiến lên cõi Trời
Không cần chờ chực thỉnh mời
Tự mình thực hiện đôi đời tiến thẳng
Trở về thanh tịnh ăn năn
Giữ tâm thanh sạch, cơ cần tiêu tan
Thực hành trật tự đàng hoàng
Sống không động loạn cảm an cảm hòa.*

*Kính bái
Lương Sĩ Hằng.*

TRÍCH KINH A DI ĐÀ

NHƯ THỊ NGÃ VĂN (tiếp theo)

Ông Tám giảng

Tâm tâm tương ứng.-

Cho nên một chữ “Như Thị Ngã Văn” này là cái ý muốn của Đức Thích Ca mà người truyền pháp cũng vậy. Muốn đem những cái gì tinh vi độ chúng sanh nhưng mà chúng sanh ở thế gian làm sao độ, vì nó không biết cái điền tâm ở nơi nào, nên ngày hôm nay những bạn đạo Vô Vi dùng trung tim bộ đầu, đó là điền tâm, điền tâm các bạn tập trung đó hướng thượng thì chư Phật truyền pháp, truyền điền ngay cho chúng ta, pháp thủy tưới tươi trên đầu của chúng ta càng ngày càng thanh nhẹ, lúc đó trong cái thức của các bạn nghe chớ không phải nghe người ta nói xào xào trong lỗ tai cái đó là tà, còn cái thức của các bạn nhận được kêu là tâm tâm tương ứng. Khi mà nhắm con mắt như vậy, đương ngồi thanh tịnh, không biết gì và cảm thức một triết lý vô cùng sâu động mà không bao giờ mình có thể nghĩ được, đó là tâm tâm tương ứng, chư Phật đã truyền bá ngay trung tim bộ đầu của các bạn. Người tu Vô Vi nó may mắn như chỉ trụ tâm ngay trung tâm bộ đầu để có cơ hội tâm tâm tương ứng của chư Phật mà do cái công phu dày công hành đạt. Trung tim bộ đầu đầy đủ điền thì rất dễ dãi, Ngài răn dạy chúng ta trong nháy mắt chúng ta hiểu hết, không phải mất thì giờ nói như âm thanh tôi nói ở đây, không có sử dụng cái đó, ý Ngài chuyển là chúng ta hiểu liền, cái đó kêu là tâm tâm tương ứng.

Nhiều người tu không hiểu, nói điền này tới đầu tôi, điền kia tới đầu tôi, điền nọ tới đầu tôi, cái đó là trật, mình phải mở cái hào quang sẵn có của chính mình hướng thượng rồi lúc đó Bên Trên mới chiếu hòa cái hào quang của Ngài cho chúng ta, phóng cho chúng ta một chút thì chúng ta hiểu theo sự tri giác trình độ của chúng ta, chúng ta biết đây là ai, ai đang về với chúng ta, ai đang giáo dục chúng ta, ai đang đem thanh quang hộ độ chúng ta. Mở tâm mở trí vô cùng, nhưng mà muốn cái đó phải hành, phải thân ngoại thân, thì phải hành, mà hành cái gì? Đem hành mà các bạn làm Pháp Luân Thường Chuyển là lập lại cái tinh vi rồi nó mới lên trung tâm, mới đi chỗ “Như Thị Ngã Văn”, nghe rõ, thấy rõ, hành rõ, kêu bằng tâm tâm tương ứng. Nhiều người muốn, tôi tu, tôi ngồi này kia kia nọ, để tôi nghĩ Thượng Đế để tâm tâm tương ứng. Không có được! Phải có cái cách xuất phát ra, nhiên hậu mới có cơ hội tâm tâm tương ứng. Bây giờ chúng

ta ở thế gian, nhập vô cái xác này, chúng ta nghe tiếng trần, xe hơi nà, người ta nói chuyện nà, cái tần số đó, thấy không!

Bây giờ chúng ta muốn nghe cái từng số nhẹ hơn chúng ta mới mở chỗ này (trung tim bộ đầu) để được nghe cái từng số nhẹ hơn mà cái từng số nhẹ hơn người ta không có nói như chúng ta. Người ta gặp mặt họp rồi người ta biết hết cái công chuyện rồi. Chuyện điên cái biết rồi đâu có phải nói năng như ở thế gian đâu! Nó mất thì giờ, chậm trễ lắm! Mang cái xác phàm mà lý luận ở thế gian là chậm trễ lắm. Một cuộc họp của chư Tiên, của Địa Tiên, người ta họp xong hết mọi sự, Thượng Đế gom họp xong hết mọi sự, mà ở đây mười năm chưa thấy cục cựa, nó chậm lắm. Nói văn minh hô hào tùm lum hết mà 10 năm chưa thấy cái chuyện đó xảy ra, nó kỳ cục vậy chứ! Người ta mau nhiều quá mà mình chậm nhiều quá, bây giờ mình lấy cái gì chứng minh cái mau. Phải cái ý nghĩ của mình mau không? Mà chuyện ở dưới này, động cái cơ tạng này rồi mới nói ra, rồi ngồi đó bàn hoài, bàn hoài, rồi gom trở lại có một chút hà. Họp đó, ông này bàn, bà này bàn, bàn tùm lum, rồi gom có một chút xíu, mà nói tới mấy ngày, mà kết luận có một chút xíu hà! Thấy chưa! Còn đằng kia người ta tin cậy lẫn nhau hết rồi, người ta bay tới họp là rồi xong hết, cái việc đó, mọi người đều có việc hết trội. Người ta làm việc nhiều hơn thế gian, mà liền liền, còn ở thế gian gặp một cuộc họp lâu lắm, rồi cãi vã, rốt cuộc không ra cái gì, rồi về trong tâm cũng chưa có yên. Còn ở đằng kia người ta yên, người ta làm tới.

(Còn tiếp)

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Xin Bạn Đạo trên Thế Giới hướng tâm cầu nguyện cho Bạn Đạo Atlanta: NGUYỄN THANH HÀ vừa ra đi về nơi thanh nhẹ lúc 4g30 sáng ngày 15/11/2011. Thọ 78 tuổi .

Tang Lễ đã được cử hành tại tiểu bang South Carolina ngày 16/11/2011. Lễ Cầu Nguyện sẽ được tổ chức tại Thiên Đường Minh Chánh Đạo Pháp - Atlanta USA ngày CN 20/11/2011 .

Xin Cảm Tạ các Bạn đạo Atlanta cùng các bạn đạo trên toàn Thế Giới.

Kính Bái

Tôn Nữ Mộng Chi và các con cháu

BẠN ĐẠO VIẾT

TRÍ TÂM TỰ THỨC (tiếp theo)

3 - NGÀY THỨ BA; DU NGOẠN ROMA

Buổi sáng phòng ăn mở cửa sớm lúc 6 giờ 30 cho những người đi chơi được dùng trước. 7 giờ 20 chúng tôi đã phải có mặt ở phòng họp để điểm danh trước khi lên đường. Tour đầu tiên đi Roma, ghé tòa thánh Vatican nơi ở của Đức Giáo Hoàng. Thật đúng là Vua trên các vì Vua. Một cái nhà thờ vĩ đại. Vách cột đều bằng đá hoa cương. Quảng trường rộng có thể chứa cả mấy ngàn người. Nghe nói để xây công trình kiến trúc này, họ đã tốn hết 120 năm mới hoàn thành. Có rất nhiều tượng Chúa, Đức Mẹ và các ông Thánh. Trên tường cao, trên trần nhà, tất cả đều chạm hoa văn sắc sảo. Nhà thờ để trống, không bày ghế như những nơi khác. Đức Giáo Hoàng (ĐGH) sẽ ban phép lành cho giáo dân ở phía ngoài quảng trường. Một tuần một lần vào ngày thứ tư. Chúng tôi đến nhằm thứ ba. Y như 12 năm trước cũng ngày thứ ba tôi đã đến nơi này. Đối với người Công Giáo giờ khắc được diện kiến ĐGH là một ân phước đặc biệt, không phải người nào muốn cũng được. Những ông linh mục, bà sơ trên thế giới, tu một đời, ước ao mấy kiếp cũng chưa chắc có dịp. Bản thân tôi cũng là con của Chúa nhưng đã đi lạc không biết từ kiếp nào. Chiêm ngưỡng những đền đài thờ tự hay lăng tẩm các vị vua, cao sang cỡ nào, phô trương cỡ nào vẫn không để lại trong tôi một dấu ấn nhớ nhung. Tôi thích sự đơn giản càng ít màu mè nghi lễ chừng nào càng nghe nhẹ tênh tâm hồn chừng ấy.

Khi xe ghé vận động trường giác đấu, một chị bạn đã lạc mất đoàn. Xe chạy rồi mới phát giác. Cả xe nhón nháo. Nhưng thương nhất là hai em Phạm Quang Lực và Simon Sĩ, trưởng toán của chúng tôi. Hai em mặt mày bơ ngơ đác đác, tuôn chạy như bắt cướp. Bạn đạo mạnh ai nấy lo chụp hình, còn ai có thể lo cho ai. Trưởng toán cũng là một thành viên bình đẳng. Sao lại nỡ lòng quên bỏn phận đi gieo lo lắng cho người. Cái

chị này chắc già nên trí lẫn lộn chẳng? Chị đó tên gì, ngồi kế ai, có ai thấy chị lúc xe gần chạy không? Thời chết rồi lạc ở Roma mà nhà thì ở Mỹ, biết đâu mà về. Không sao có gì kêu taxi tốn 150 là về đến bến tàu ngay. Mọi người nháo nhác, ồn ào như chim vỡ tổ. Bác tài thông cảm đã quay đầu xe trở lại đường cũ, may ra. Cậu trẻ Simon cầm microphone kêu từng hồi như tiếng kêu gọi hồn: Chị Dung ơi, chị Dung ơi, chị có nghe Simon kêu không, chị ở đâu, các bạn đang đợi chị, chị về đi. Tôi nghe sổng lung như có luồng khí chạy dọc. Simon này đang thực hành pháp thuật gọi hồn chẳng? Linh thiệt, Simon ca điệp khúc đầu chừng 10 phút. Kia kia bà đang ngồi kia, kêu xe dừng lại, dừng lại. Niềm vui trào lên. Con chim lạc đã bị tìm ra. Trò chơi chấm dứt.

Sau vụ “em bé lạc” đó coi như hai anh chàng ngự lâm pháo thủ khỏi có chuyện cười ngựa bắn cung nữa. Tôi mượn những dòng này để cảm ơn hai em đã tận tâm chấp thủ trách nhiệm. Và xin cảm ơn BTC lần nữa vì đã chọn đúng mặt để gửi vàng. Vàng giả mà lên ruột như vậy, vàng thiệt hồng biết sao đây.

Đi chơi đến 4 giờ 30 trở lại tàu. Quân số giao trả đầy đủ. Những con chim vô lồng trở lại. Ngày mai bay tiếp.

Tôi đó chúng tôi được đi coi show múa trên nước đá. Cũng không lạ gì lắm. Trên tivi vẫn thường chiếu loại hình nghệ thuật này. Tan show ra nghỉ ngơi một chút là đến giờ thiền. Kết thúc thêm một ngày. Chờ đợi gần một năm với những háo hức, giờ thật không nở nhìn thời gian trôi. Muốn níu giữ nhưng bất lực. Mới hay con người không làm sao qua được quy luật tạo hoá.

4 – NGÀY THỨ TƯ DU NGOẠN THÀNH PHỐ FLORENCE và THÁP NGHIÊNG PISA.

Cứ mỗi đêm khi du khách chìm trong giấc ngủ là tàu tách bến sang qua một cảng khác. Từ hôm rời bến Valencia đến nay, con tàu càng ngày càng ngất ngư theo những con thịnh nộ của sóng biển. Cường độ có tăng mà không giảm. Báo hại bạn đạo có người nằm bẹp sát giường, văng mặt ngay hôm khai mạc. Cảnh giác chuyện không hay xảy ra hôm qua, hai bạn trẻ đi chơi mà như đi chân em bé, luôn miệng nhắc nhở các bạn tập trung đúng giờ. Điềm dừng chân đầu tiên là một quần thể nhà thờ với những tháp chuông cao vút. Hướng dẫn viên nói như cái máy cassette. Cùng một kiến trúc sư, nhà thờ này và Tòa Thánh Vatican, xây xong đúng 150 năm. Ở Ý đi đâu cũng dựng nhà thờ. Na ná nhau. Chỉ những người học về kiến trúc họ mới cảm nhận được giá trị. Còn mình thì y như thằng nhà quê ra phố, cái gì cũng đẹp lạ và sang hơn ở quê. Quay qua quay lại đã đến giờ lên xe đi xem tháp nghiêng Pisa. Bỗng em Lục mặt mày nhăn nhó: Nãy giờ có ai thấy cái bác mập mập đi cà nhắc mặc cái áo xanh đầu hôn. Sao rồi? Lại một em đi lạc nữa hã? Lục trả lời: Dạ, nãy giờ con không thấy Bác ấy nữa, thôi anh Simon ở đây để em chạy một vòng kiểm thử xem sao. Thiệt là tội nghiệp. Hôm qua bác gái thì vô tình nhưng hôm nay bác trai lại cố ý. Săn đuổi mãi cho đến một hồi lâu, tự nhiên bác trai xuất hiện kèm theo một nụ cười, trời ơi sao mà có duyên quá cỡ. Tôi nhin không được: Anh đi đâu phải báo cho mấy em biết chứ. Báo hại đám nhỏ thì chạy đi kiếm anh, đám lớn không còn tâm trí đâu mà ngoạn cảnh. Tôi còn muốn phát nữa nhưng bác cười hề hề.” Có sao đâu tui biết đi thì tui biết về kiếm làm gì”. Anh nói hay quá hén, vậy anh đi một mình nha, đừng đi chung với chúng tôi. Tôi nghi ngờ bác này có phải là vô vi không? Nếu là vô vi, phải trật tự, trật tự và trật tự. Thầy không thường dạy như vậy sao. Thiệt là giỡn không đúng chỗ.

Tháp Pisa năm nghiêng như cô gái yếu điệu tạo dáng cho du khách chụp hình. Hàng ngàn người lũ lượt kéo về để ngắm một công trình sắp sụp đổ. Họ tìm ở đây sự gì? Nắm níu cái đẹp? Lưu giữ một dở dang? Đứng trước những kiến trúc xa lạ này tôi thật không biết phải nghĩ gì. Tôi chỉ yêu mái tranh con trâu cái cày, dòng sông nhả nhục chảy giữa đôi bờ xanh ngắt. Gió mon man vành nón lá, gió mang hương thơm bông lúa trên đồng. Quê hương tôi thật nghèo. Nét đẹp hoang sơ của thiên nhiên un đúc tâm tình dân tộc tôi mãi mãi hiền hòa. Càng đi xa càng chiêm ngưỡng cái hào nhoáng của tha nhân tôi càng nhớ quê hương VN tha thiết. Bất giác tôi nghĩ đến một quê hương của phần hồn. Tôi từ đâu đến đây và rồi chắc chắn tôi phải kiếm đường để quay về chốn đó. Nhưng nếu tôi đi lạc thì sao?

Chiều đến chậm chậm, nắng tưới những giọt mồ hôi nhễ nhại trên người. Càng nắng thì càng phải uống nước. Mà uống vô thì phải cho ra. Đi chơi xa ngại nhất là vụ này. Nhất là các bác gái, đồ phụ tùng gần rệu hết rồi. Tức cười cái ông hướng dẫn. Ông cười cười, sao cái xe này cứ đòi toilet hoài vậy. Ấy không phải tui

tui đòi, tại cái xứ của ông không sẵn toilet công cộng như Úc Châu của chúng tôi. Đi một khoảng là có một chỗ dừng đầy đủ coffee, nước uống, lò nướng thịt... Dĩ nhiên là không thể thiếu toilet.

Tôi hôm đó chúng tôi còn đủ thời gian để dự một buổi sinh hoạt với đề tài “thiết thực tu hành”. Các bạn kể lại những lần thoát hiểm tai nạn trong đường tơ kẻ tóc do công phu thành tâm niệm phật. Dịp này tôi cũng đóng góp.

Bắt đầu từ tháng 6 năm 2009, khoảng hai đêm lúc ngồi xem tivi, tôi nghe bộ đầu mình phát nóng một cách bất thường. Các bạn cũng biết những người tu vô vi thường xuyên hay để ý đến bộ đầu của mình. Tôi cũng vậy. Nhưng sự nóng lên bất thường này cho tôi một linh cảm bất lành, không dính dáng gì đến tu thiền cả. Hôm sau tôi đi thử máu. Quả thật tôi đã bị viêm tuyến giáp trạng, có lẽ phải mổ. Bác sĩ gia đình chuyển tôi đi chụp hình. Ôm tám phim chụp cổ họng tôi đến gặp BS chuyên khoa. Ông đưa một cái que dài hơn 2 tấc đi từ lỗ mũi đến cổ họng của tôi. Đầu cái que có cái đèn. Xem xét một hồi ông cho biết cái tuyến giáp của tôi đã sưng to bằng hột của trái bơ. Ông khuyên tôi nên mổ trong lúc còn đầy đủ sức khoẻ. Uống thuốc cũng được nhưng phải uống suốt đời phiền lắm. Không chần chờ tôi chấp thuận liền. Vì mổ miễn phí tôi phải đợi ít nhất 4 tháng.

Ký tên nhận mổ xong về hỏi thăm bà con xem có ai bị như mình không thì bị thiên hạ hù quá. Chị chịu khó uống thuốc đi chứ mổ cổ họng nguy hiểm lắm, không chết nhưng sơ sẩy là tắt đài đó. Ai chớ chị mà tắt đài thì chết sướng hơn. Tôi suy đi rồi tính lại. Tôi phải tin Bác Sĩ chứ, tôi làm sao biết hơn BS về bệnh hoạn. Hơn nữa có thân thì phải bệnh chứ làm sao tránh khỏi. Quy luật tạo hoá cái gì cũng thay đổi theo thời gian nhưng có một chuyện bất di bất dịch đó là cái chết. Cái chết ban tặng đồng đều cho mọi người không chừa một ai. Biết vậy nhưng lúc mới định cư ở Úc, tôi cũng bị bán loạn mắt ăn mất ngủ vì đợi chờ kết quả chẩn đoán một căn bệnh ngặt nghèo. Bản án kéo dài đến hơn 5 năm sau, khi BS phán đã qua thời kỳ nguy hiểm, tâm tôi mới nhẹ nhàng, trí mới bình an. Lúc đó tôi chưa trở lại hành thiền. Giờ chuyện đã qua 17 năm. Tôi nhận bản án kỳ này với tâm tư của người tu thiền, bình thân lắm. Tôi quan niệm hễ thân bệnh thì giao cho BS, tâm bệnh thì trị bằng pháp thiền, lo lắng chẳng những không khỏi mà còn làm bệnh nặng thêm. Hay nhất là quên nó đi. Tôi sinh hoạt bình thường. Mỗi ngày thiền hai cử sáng tối, thờ chiều mình một lần. Ngoài ra tôi thường xuyên đọc sách tôn giáo, chăm sóc vườn hoa, sáng chế món ăn chay, xem tivi, xem phim, làm việc nhà. Tôi có nhiều tiết mục tiêu khiển lý thú, hơi đâu mà để ý đến nó. Cho đến ngày 26 tháng 12 tôi đi thử máu lần chót để đến ngày 4 tháng 1 năm 2010 tôi lên bàn mổ. Lúc đó thiền đường Dũng Chí tổ chức khóa sống chung cuối năm, từ 31 tháng 12 đến 3 tháng 1. Chiều 3 tây tan ra tôi về còn phải nhịn đói đến trưa hôm sau để mổ. Tâm trí tôi xáo trộn dữ lắm. Có nên dự khóa sống chung hay không? Lúc không nên thì có tiếng, phải dành sức để chịu đựng con mổ chứ, ham đi quá coi chừng hối hận. Lúc muốn đi thì có tiếng, dành sức cái gì, nếu đã đến ngày lãnh vé lên tàu suốt thì sao. Nếu đúng vậy thì trước khi già từ mình cũng được gặp bạn bè đồng đạo khắp nơi, vậy phải vui không. Ôm tâm tình vui vẻ đó, tôi dự KSC cùng bạn đạo Úc Châu.

Buổi sáng ngày 4 tôi đi cùng đứa con gái đến bệnh viện. Trong lúc ngồi đợi, tôi đưa tay vuốt cổ, giống như mỗi lúc xả thiền tôi có thói quen vuốt từ hai tai xuống cổ. Đưa tay nặn nặn tôi cố ý xem cái hột bơ nó nằm ở đâu. Không có một hơi hướm nào chỉ cho tôi biết nó nằm phục sẵn trong cổ. Và trí tôi tự nhiên loé lên, có phải là nó đã ra đi không một lời từ già. Lúc đó tôi thật sự hoảng loạn. Nếu nó đã biến mất mà tôi vẫn bị đè ra cắt cổ thì tội cho tôi quá. Cắt ra không có cái hột bơ mà nhè đứt sợi dây cổ thì tàn đời tôi rồi. Phải nói sao để BS hiểu đây. Họ bắt phải thay quần áo của nhà thương, lên nằm trên cái giường xe đẩy vô phòng mổ. Từ lúc vào chuẩn bị cho đến khi đẩy vô mất gần hai tiếng. Hai tiếng hồi hộp xen lẫn hoang mang thiệt là dài hơn 6 tháng đợi chờ. Đứa con nhất định không thông dịch cái điều nghi ngờ vô lý của tôi. Nó còn chê trách. Sao mẹ tu mà mẹ sợ chết dữ vậy. Theo nó những người tập tu phải là vĩ đại lắm lắm. Không sợ chết, không sợ ma, không sợ nghèo, không sợ cái gì hết... Vô tới đây rồi mẹ còn nghi ngờ gì nữa. Tôi nằm thẳng cẳng trên giường, nó đứng dưới đất, hai mẹ con lâm nhâm. Đến khi BS phụ trách ca mổ vô. Trong lúc hồi han tên tuổi thông thường theo cách thức trước khi tiến hành công việc. Ông thấy tôi nhăn nhó lâm nhâm với đứa con gái. Ông liền đưa hai ngón tay ra và nói: Bà yên tâm tôi mổ những dạng bệnh này đã 20 năm chưa có ai chết hết. Tôi lắc đầu và cố gắng rập từng từ Anh Văn để nói với ông. Ông ngơ ngác. Con tôi khi đó mới chịu mở

miệng. Nhưng nó vu oan cho tôi. Mẹ tôi sợ chết quá nên muốn Ông xét lại kỹ càng trước khi mổ. Mẹ tôi nói bà ấy có cảm giác cục bướu đó đã không còn nữa. Tôi nghĩ sự việc sẽ không như vậy nhưng để bà ấy yên tâm xin Ông làm ơn. Nghe vậy BS cầm xấp hồ sơ lên lật ngay trang đầu, bỗng Ông khựng lại và hỏi. Kết quả khám máu này thực hiện lúc nào. Tôi nói. Dạ cách đây 10 ngày. Ông xin lỗi bảo tôi nằm chờ, Ông đi hội ý với BS khám máu. Tôi vừa mệt vì lo, vừa đuối vì đói, tôi đã nhịn hơn 18 tiếng. Con tôi mệt vì phòng mổ không có ghế ngồi, lại thêm bức vì tôi khiếu nại chuyện vô căn cứ, nên nó nói. Lần sau có bệnh thì uống thuốc, mẹ đừng xin mổ nữa, phiền chết người luôn.

Nửa tiếng sau BS chạy đến luôn miệng xin lỗi tôi. Ông thành thật chúc mừng tôi vì cái cục bướu trong cổ họng tôi thật sự đã không còn nữa. Tôi bật dậy như có lò so. Y công đẩy tôi ngược lại hướng cửa đi về. Những y tá có mặt hôm đó ngạc nhiên quá đỗi. Họ không biết chuyện gì xảy ra, tại sao tôi đã qua hết các cửa kiểm tra mà giờ lại đẩy ra chứ không phải đẩy vô. Mọi người chúc mừng tôi. Một bà y tá vỗ vỗ sau lưng tôi và hỏi tôi có muốn coffee bánh ngọt hay không. Tôi cảm ơn, và tuột xuống giường ngay. Quay lại tôi nói với con tôi. Chờ mẹ ra Cabramatta mẹ ăn một tô phở chay là khoẻ liền.

Các bạn nghe câu chuyện này, có người cho là phép lạ, có người bảo là bẻ trên ân độ cho tôi. Nhưng có một điều đáng cho tôi suy gẫm. Tại sao trong 6 tháng chờ đợi tôi không hề vẫn vợ một chút nào về căn bệnh của mình. Phải đợi đến cận kề phút chót trong tôi mới nảy ra sự hoài nghi? Đó có phải là thiên đã mở trực giác như lời Thầy dạy hay không? Nếu tôi không yêu cầu xem xét lại thì có phải tôi đã bị thiệt hại hay không? Tôi nhớ kỹ lắm, lúc ở phòng chờ ý nghĩ bình phục chỉ thoáng qua. Nhưng khi nằm trên giường mổ, có một lực mạnh mẽ thúc đẩy tôi phải nói ra sự nghi ngờ. Lạ lùng quá. Và cũng linh thiêng quá. Kể câu chuyện này tôi có ý muốn nhắn nhủ các bạn, cứ thiên đi, bẻ trên sẽ không bỏ chúng ta trong mọi hoàn cảnh.

5 – BẦU NƠI TỔ CHỨC ĐẠI HỘI NĂM 2012

Buổi sáng ngày thứ năm chúng tôi lại có dịp đi thăm thành phố Ajaccio của đảo Corsia, Pháp quốc. Lên một chiếc bus chạy lòng vòng bờ biển chừng 20 phút là trở về chốn cũ. Thì ra đây là nơi chôn nhau cắt rún của Ông Hoàng Đế nổi tiếng đánh giặc, Napoléon của nước Pháp. Xe đỗ du khách xuống chân tượng đài của Ông vua đa tình này. Ông đứng tuốt trên cao, mình đứng sát mặt đất nhưng phải canh máy sao cho dính được Ông để làm kỷ niệm. Kỷ niệm gì đây khi nói ra có nhiều người còn không biết người hùng Phú Lang Sa này là ai, mà dù có biết, có hãnh diện gì gì đi nữa cũng đã là quá khứ. Hiện tại đã khác. Hơn nữa muốn sửa đổi đường lối hướng đi của một dân tộc không gì hữu hiệu hơn là sửa đổi tâm tính con người. Hoà bình thế giới chỉ có được khi có hoà bình trong tâm.

Chương trình đã cho biết tới nay chúng tôi được dự một cuộc đầu phiếu bầu chọn nơi tổ chức ĐH năm sau. Lần đầu tiên tôi được tham dự, lòng háo hức không biết sự việc sẽ diễn tiến như thế nào. Vừa đến cửa phòng họp đã thấy nhân sự của hai bên dàn hàng dọc phát phiếu. Tôi nhận lá phiếu từ tay của một bạn nữ Houston kèm với câu: chúng tôi đãi ăn miễn phí trước và sau ĐH, có luôn chỗ ở, xin các bạn dồn phiếu cho Houston. Tôi nhủ thầm, điều kiện rộng rãi như vậy sao. Ngồi xuống ghế nhìn xung quanh các bạn lao nhao, ở đây chưa có phiếu nè, hai phiếu nữa, bên đây, bên đây... Vui quá, rộn ràng y như thưở đi học bình chọn xem đội nào được dẫn dắt làm văn nghệ cuối năm.

Mở màn, Cô Trần Lệ Quyên Hội Trưởng Cali được mời lên trình bày về những đặc điểm tổ chức. Cali chuẩn bị thật chu đáo, có video quay khách sạn, nhà hàng, phòng họp...nhưng rất tiếc khi đưa băng vô máy nó không chịu đọc. Đành phải ứng khẩu. Hai cháu gái phụ trách tìm kiếm phương tiện đã trình làng như sau: Khách sạn phòng họp đã thương lượng xong, giá cả sẽ gia giảm tùy theo số lượng của bạn đạo. Địa điểm du ngoạn có Disneyland, Hollywood studio. Nhà hàng chay, nhà hàng mặn giảm giá 20 phần trăm cho bạn đạo trong thời gian ĐH.

Bạn đạo vỗ tay ào ào. Không khí phòng họp sôi động hẳn lên.

Giờ đến lượt anh Đỗ Trung Hiếu Hội Trưởng Houston đăng đàn. Cũng như Cali, Anh Hiếu cũng kiếm được hai cháu gái là hậu duệ của Vô Vi lên trình bày kế hoạch tổ chức. Houston tìm được nhà hàng ăn giảm 50 phần trăm, chưa kể trước và sau ĐH bạn đạo sẽ được tiếp đãi miễn phí từ nơi ăn đến chốn ở. Các em là những hạt mầm vươn lên từ đất nước thứ ba, tiếng Việt nói không gọn câu nhưng tâm thức thì đã xuôi dòng trên đường về cội nguồn. Hai đội đều trình làng câu thủ nữ mà không có nam. Tại sao? Tôi thường tự đặt

cho mình câu hỏi này nhưng không tìm được câu trả lời. Thiên đường của chúng tôi hiện diện thường xuyên nhiều nhất là bạn nữ. Thịnh thoảng được 4 quan là vui lắm rồi, bằng không thì một hoặc hai, chấm hết. Không lẽ lịch sử Phật Giáo đã xoay chiều. Kể từ thế kỷ 21 này trở đi sẽ có Phật Bà nhiều hơn Phật Ông. Hoặc, chẳng phải Phật Ông mà cũng không phải Phật Bà. Âm Dương đã hiệp nhất, là cái toàn thể thì không còn phân biệt nam nữ nữa.

Sau mỗi tiết mục giới thiệu là những tràng pháo tay nổ như súng bắn đạn liên thanh. Tiếng cười tuôn như thác đổ. Chúng tôi cười bằng tâm, cười bằng mắt và vui với tất cả nhịp đập của con tim. Ban tổ chức tuyên bố đã đến giờ thu phiếu, xin các bạn suy nghĩ chín chắn trước khi chọn mặt gửi vàng. Tất cả 256 phiếu, vì hết giờ nên BTC hẹn lại ngày mai sẽ tuyên bố kết quả. (xin lỗi, lúc ban đầu tôi không định viết bài phóng sự này nên đã không có ghi chép, nay phải viết theo trí nhớ nên chắc chắn có sơ sót ở những con số, xin các bạn thông cảm)

Cuộc bầu cử đã diễn ra thật dân chủ và cảm động. Ngày xưa lúc còn Thầy chuyện ĐH tổ chức ở đâu? Tổ chức thế nào bạn đạo không hề được ý kiến. Chúng ta chỉ có việc chờ đợi thông cáo đưa ra là khăn gói lên đường. Thời buổi đã khác. Cũng khá khen bạn đạo đã nhẫn nhục phụ trọng, triệt để vâng lời Thầy cho đến ngày hôm nay. Chuyện phải đến ắt đến. Bạn đạo được dùng lá phiếu nói lên nguyện vọng của chính mình. Không còn hình ảnh độc quyền quyết đoán mọi chuyện. Thật, cuốn sách Vô Vi đã sang trang. Đời không ai chịu nhận thay đổi, đạo lại càng không lường được nhân quả hiện tiền. Niềm vui sẽ kéo theo nỗi buồn. Đang lúc vui tôi không làm sao tưởng được mình lại đón nhận tin buồn một người bạn Vô Vi vừa nằm xuống. Bác Nguyễn Phi Trân ở Melbourne đã ra đi ngày 19 tháng 9, đúng ngày khai mạc ĐH. Trước khi đi dự ĐH một tuần, buổi sáng tôi nhận được điện thoại của Bác. Alô, phải bà S. Không? Dạ. Sao tôi tìm không có LED tuần này vậy. Sydney có chưa? Dạ, chuyện này Bác hỏi cậu H nha, trách nhiệm không phải của tôi nên tôi không biết. Vậy hả, để tôi hỏi H, thôi chào. Thế là xong. Những lời nói sau cùng không phải là lời từ giả. Với tôi dù Bác đã khuất mặt nhưng tâm thức Bác vẫn mãi mãi bên cạnh chúng tôi. Có như thế nên Bác đã không nói lời ly biệt. Ngày chủ nhật 13 tháng 11 này chúng tôi sẽ bay đến MEL dự buổi lễ tiễn đưa tro cốt Bác về với đại dương. (còn tiếp)

Lê Thị Ngọc Sương
Úc Châu

Bài viết 2

Tôi xin kể một câu chuyện: **Tự Nhiên Mà Có** .

Từ khi Đức Thầy cho mở Thiên Đường tại Atlanta GA, một thời gian bắt đầu học hỏi, liên lạc các nơi, thấy các bang có làm đài Phát Thanh, Khóa Sống Chung rồi hội chợ Xuân biểu Kinh Sách . Tôi thấy hay hay mới bàn với anh Nguyễn Thanh Hà xem có ý kiến gì không ? Thì anh Hà nói gọi điện qua hỏi cô Truyền và chị Ba Khế nhờ hướng dẫn . Cô Truyền và chị Ba Khế khuyên nên làm và nhớ thỉnh ý Đức Thầy .

Khi gọi qua nhà Đức Thầy, gặp cô Bê, nhờ cô Bê xin giùm, cô Bê nói có Đức Thầy đây, chị nói chuyện với Đức Thầy đi .Cô Bê đưa điện thoại cho Đức Thầy. Thật sự lúc đó lòng Tôi e ngại, chưa có kinh nghiệm gì mà bày đặt xin. Ai dè, Đức Thầy trả lời vồn vện mấy chữ: " Ừ tốt, làm đi ". Thế là công việc nào cũng được suông sẽ. Bạn đạo cùng nhau bắt tay vào việc vui vẻ .

Câu chuyện Tôi kể hôm này là do đâu mà có mấy chữ Hội Ái Hữu Vô Vi Atlanta để in trên các băng đĩa của Đức Thầy giảng . Lúc đầu khi ra hội chợ, đồng hương đến cũng đông vì thấy mới lạ. Kinh sách biểu không, miễn phí nên ai cũng thỉnh. Trong lúc đó có một người ăn mặt chính tề đến cầm Kinh Sách lên rồi hỏi:" Đây là tổ chức nào mà biểu Kinh Sách ?" Khi đó bạn đạo Duyên Thái trả lời rằng là ở Cali và có Thầy . Rồi đến chiều, biểu cũng gần hết. Cũng do công tất cả các bạn đạo mời chào. Thời gian sau, Tôi nghĩ là khi ra cộng đồng, mình chưa quen biết ai, chỉ nhờ có sự quang chiếu của Đức Thầy, các bạn đạo treo bảng lên là Vô Vi Atlanta Kính Mời và biểu miễn phí. Bạn đạo Thủy mang cả TV trình chiếu pháp Công Phu .Tôi mới hỏi anh Hà thì anh Hà nói mình chưa có cái tên là Hội gì cả, còn bạn đạo thì chỉ có hơn 10 người, hàng tuần gặp nhau học LED, bầu ban làm gì cho thêm rườm rà và anh Hà điện thoại cô Phượng để nhờ xin cái tên vô sự

thuế là Hội Ái Hữu Vô Vi Atlanta. Sau đó các cháu mạnh dạn in nhiều đĩa để đem ra hội chợ và xin thêm cô Quyên, cô Xuân Mai, chị Ba Khế gửi qua nhiều thùng Kinh Sách đem ra hội chợ, năm nào cũng đầy một bàn .

Được mấy năm, những người được thỉnh Kinh Sách không còn kêu tới hỏi nữa, vì họ đã nghe trong băng đĩa có in trang Web của các nơi đăng trên mạng, họ tha hồ đọc và nghe . Cũng có vài người đến tìm hiểu và nhập chung một nhóm. Còn tên hội thì không sử dụng nữa và xin ra khỏi Sở Thuế luôn .

Mới đây anh Hà khuyên các con nên in những tài liệu mà người em họ cho, đã quay những lúc đi với Đức Thầy mà chưa in ra, anh Hà nói nên phổ biến. Bây giờ hỏi anh Hà mình lấy danh nghĩa gì mà sang băng. Đang băng khoảng thì tự nhiên nhà bank Chase và hãng Internet - Voice gọi đến nhà một là thư với cái tên Hoi Ai Huu Vo Vi Atlanta - Friendship, Tôi chốt nhớ. Vậy là yên tâm rồi, việc làm nào cũng có Đức Thầy quang chiếu .

Chúng con cúi xin đa tạ Đức Thầy : Tự Nhiên Mà Có

Kính Bái

Mộng Chi

TĐ Minh Chánh Đạo Pháp

Đúc Kết Bình Phẩm Đại Hội “Trí Tâm Tự Thức” 2011

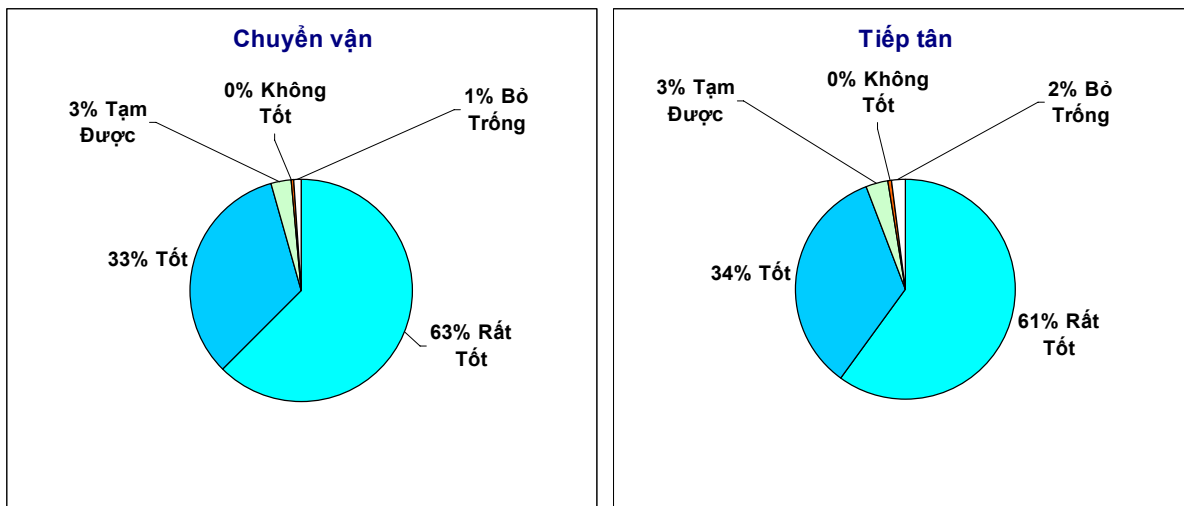
Quý đạo hữu kính mến,

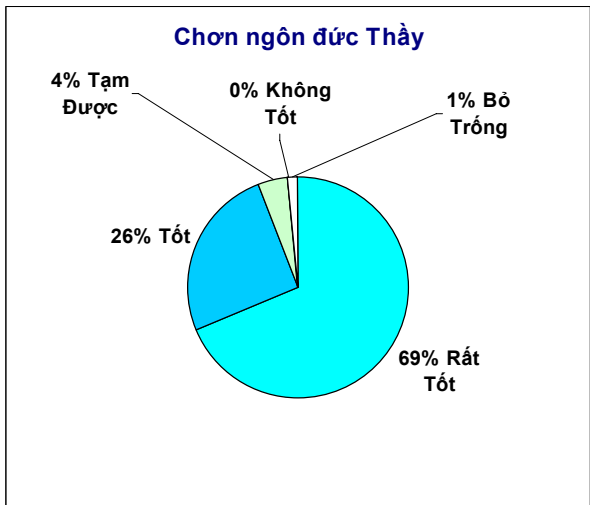
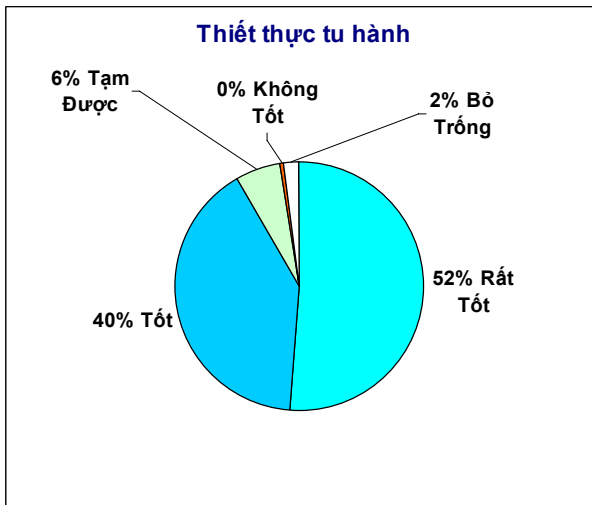
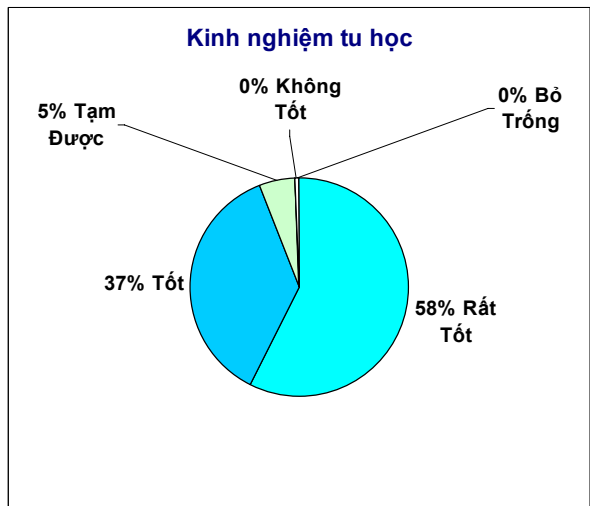
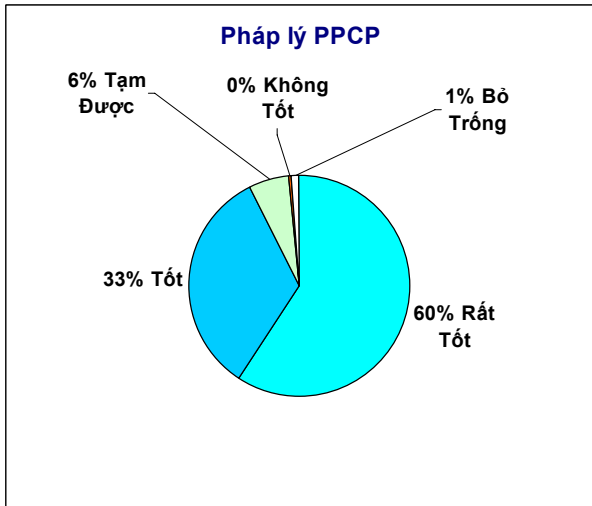
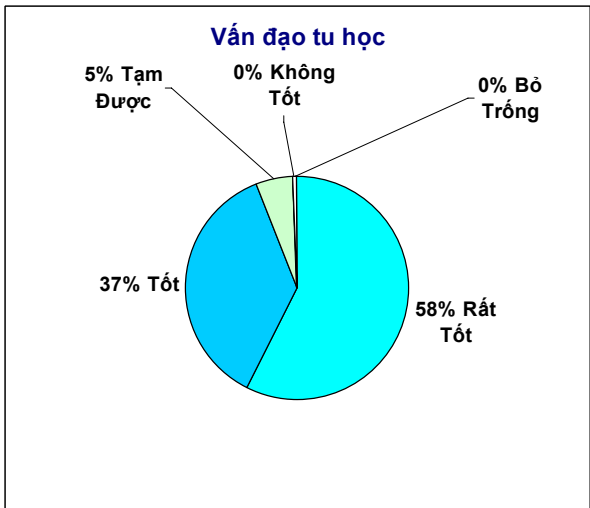
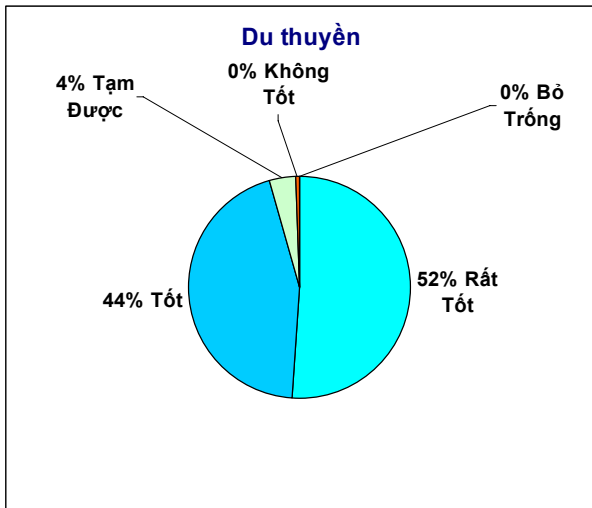
Chúng tôi thành thật cảm ơn tất cả quý đạo hữu tham dự Đại Hội Vô Vi Quốc Tế kỷ 30 « Trí Tâm Tự Thức» đã điền phiếu bình phẩm và đóng góp ý kiến xây dựng cho Đại Hội.

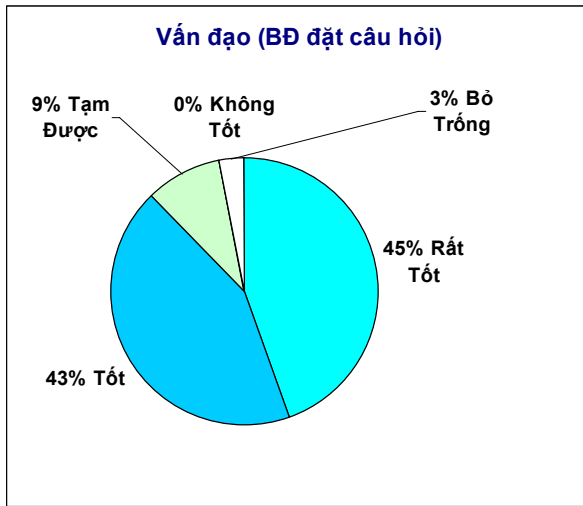
Sự nhiệt tình ủng hộ của quý đạo hữu sẽ giúp chúng ta càng ngày càng vững mạnh hơn. Chúng tôi sẽ cố gắng thực hiện những gì có thể làm được trong khả năng của chúng tôi để đáp ứng nhu cầu chung của quý bạn.

Kính thương,

Ban Tổ Chức Đại Hội Vô Vi Quốc Tế







THƠ BẠN ĐẠO

TÌNH THƯƠNG CHA TRỜI

Cơ cấu Cha Trời rất tinh vi
 Xây dựng thương yêu trong đấng chí
 Mong con lạc lối sớm tu về
 Ban con khí giới đầy chơn lý
 Hành tu khám phá về quê xưa
 Thiên đàng trước mắt trong nguyên ý
 Đường về Phật giới phải tu trì
 Tự chủ chính mình về vị trí
 May mắn Vô Vi thực tiến tu
 Thấy rõ huyền năng hành thực kỹ
 Quyền năng sẵn có pháp Vô Vi
 Thương yêu tha thứ là từ bi
 Minh Thạnh (Thiền Viện Tâm Linh Tự Cứu)
 19.09.11

CHẤP..

Quán thông lợi hại mình thường độ
 Thấy lợi phải ngừa không phỉnh đố
 Chấp nê eo hẹp tâm mờ lu
 Còn thức hoà đồng tiến triển mở
 Trời cao không chấp "Đại Thanh Tịnh"
 Chuyển hoá chúng sanh tâm thức ngộ
 Quán thông giải chấp dứt si mê
 Trí dũng quân bình tu tiến bộ
 Giữ vững hành tu thoát nghiệp tù
 Quy luật đất về lại đất đó
 Thân là giả mượn trả trần gian
 Tồn tại linh hồn quê thực ở
 Tu tiến thăng hoa đức pháp thân
 Tâm thức khai minh là giác ngộ
 Minh Thạnh (Thiền viện Tâm Linh Tự Cứu) 03.10.11

DÒNG SÔNG

Chiều về nhớ chuyện dòng sông
 Như cơn nước chảy phù rong trên đời
 Nhìn chung thế cảnh nghiệp đời
 Cảnh người nan khổ thơ lời tả ra
 Thiên tai địa ách mưa sa
 Sông to nước lũ kêu ca ngập trời
 Nói chi thiên cảnh tuyệt vời
 Nhìn qua thực tế cảnh thời ngày nay
 Cũng như một giấc liêu trai
 Đã tràn xe cát nan lai rã rời
 Nguyên cho vạn cảnh tươi vui
 Thiên tình khai mở đẹp khơi yên bình
 Mong sao thiên ý hữu tình
 Thanh bình tiếp nối đạo xinh nội trình
 Nguyên cho tất cả thiên sinh
 Thiên hành đạt tới điển tình thầy cha.
 Nam mô a di đà phật, Vạn vật thái bình.
 Cà Mau 11/11/2011
 Văn Phong kính bái.

Trọn Đời Theo Pháp Lý Vô Vi
 Đường tu không dễ người ơi!
 Tiến lên một bước thụt lùi lại ba
 Mới năm, mười phút lơ là
 Lục căn động loạn tâm ma hiện liền
 Người tu niệm Phật triển miên
 Niệm, vô biệt niệm nối liền điển quang
 Luân xa chuyển động rõ ràng
 Chuyên cần đường đạo thành thang đường đời
 Một vài giây phút rớt rơi
 Ngã rồi lại đứng, đứng rồi lại đi
 Trọn đời theo Pháp Vô Vi
 Đã theo chánh đạo ngại gì tiến lui
 Đêm ngày ba pháp rền trui...
 Oberhausen, 4.11.2011
 TĐHDLê Thành Tín

NGUYỄN

Hai tay chấp lại sen dài
Nguyện cho chơn tánh phật ngài thiện khơi
Nguyện trong tâm ý không lời
Nam mô sáu chữ sáng ngời âm ba
Nguyện cho kinh chuyển luân xa
Long hình sen trụ sao ra đỉnh đầu
Nguyện cho sanh chúng cơ đầu
Biển bình gió lặng thâm sâu định bờ
Nguyện cho nghiệp giải tơ vô
Tâm thanh trí mở định đồ mà đi

Nguyện về pháp lý vô vi
Điển tình thanh nhẹ mà thi một đời
Nguyện trong thiên thức ta soi
Khai kinh vô tự tuyệt vời sâu xa
Nguyện cho tất cả mọi nhà
An vui lạc tại di đà điển quang.
Nam mô a di đà phật, vạn vật thái bình.
Cà Mau 13/11/2011
Văn Phong kính bái

Thông báo về Đại Hội Vô Vi Quốc Tế năm 2012 Chung Vui Hạnh Ngộ

**Đại Hội Vô Vi Quốc Tế 2012
Chung Vui Hạnh Ngộ**

Được làm người và hiểu biết chính mình qua Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp là hạnh phúc nhất của người tu thiền Vô Vi. Niềm hạnh phúc này không những nằm trọn trong tâm thức của từng cá nhân mà nó luôn luôn thể hiện qua cuộc sống nhơn quần xã hội bởi lòng từ gặt hái được qua những năm tháng tham thiền. Mặc cho khó khăn thế nào từ hoàn cảnh kinh tế, xã hội, thời gian, ranh giới, người tu Vô Vi thật sự luôn mang tâm thức hòa đồng, không chia rẽ, không tranh chấp trong mọi khía cạnh từ đời lẫn đạo để đến bên nhau chia sẻ bao kinh nghiệm tu học của mình, trước là đóng góp, sau là thấy được khiêm khuyết của mình mà cố gắng công phu tinh tấn hơn, dẹp bớt những chuyện lo âu không cần.

Năm 2000, đã 11 năm trôi qua, một năm của nhiều lo âu nhiều bàn luận xôn xao về vấn đề tận thế. Đến hôm nay thế vẫn còn, nhưng biết bao người đã tận. Làm người quá lo âu mà khổ, lo cho mình quá độ nên lây thêm lo chuyện của trời đất. Đoán sai chuyện năm 2000 nay lại bàn thêm chuyện 2012. Nhớ năm xưa, trong lúc mọi người động loạn lo âu về việc tận thế của năm 2000 thì Đức Thầy đã dắt bạn đạo chúng ta qua xứ Tiệp Khắc hội tụ chung vui trong đại hội Thanh Tịnh. Năm 2012, nỗi lo âu của con người cũng không kém thì cộng đồng bạn đạo Vô Vi của chúng ta vẫn an nhiên tự tại như ngày nào cùng nhau đoàn tụ về vùng đất âm Cali để tham thiền dâng điển lành lên Trời Đất, Tổ, Thầy nhằm công hiến từ quang xây dựng thái bình nhơn loại bằng đại hội Chung Vui Hạnh Ngộ.

Cho nên hình thành đại hội Vô Vi là việc làm chánh đáng của từng thành viên tu thiền Vô Vi, một việc làm có thiên địa giám sát, có cộng đồng Tiên Phật chứng minh, nên chúng ta hãy tranh thủ thời gian và phương tiện để tề tựu về với nhau trong tay bắt mặt mừng, hòa ái tương thân, diu tiến cho nhau để chung vui hướng về với cội nguồn thanh tịnh, tự cứu mình và cứu giúp tha nhân!

Để giúp Ban Tổ Chức phục vụ chu đáo hơn, xin toàn thể quý bạn đạo dùng phiếu ghi danh điền ngay và gửi về Ban Tổ Chức càng sớm càng tốt. Kính chúc toàn thể bạn đạo một năm vui tiến trong **Trí Tâm Tự Thức** để rồi ngồi bên nhau mở một chương mới nhẹ nhàng hơn, đó là chương **Chung Vui Hạnh Ngộ** mà Đức Thầy phác họa như sau:

*Thực hành nguyên lý niệm Nam Mô
Giải bỏ trần tâm chẳng tạo mô
Thức giác chính mình là nguyên lý
Bình tâm học hỏi tự mình vô*

Xin hẹn gặp lại toàn thể các bạn trong Đại Hội Vô Vi 2012 **Chung Vui Hạnh Ngộ**
Kính bút,

Ban Tổ Chức Đại Hội Vô Vi Quốc Tế

**THƯ MỜI THĂM THIỀN VIỆN VĨ KIÊN
CỦA HỘI ÁI HỮU VÔ VI HOA KỲ - NAM CALIFORNIA**

Thật là một niềm vui cho các bạn đạo cư ngụ tại vùng Nam California chúng tôi, có cơ hội tiếp đón bạn đạo khắp nơi về đây tham dự Đại Hội "Chung Vui Hạnh Ngộ" sẽ được tổ chức tại vùng Little Saigon, miền Nam California.

Nhân dịp này Hội AHVVHK-Nam Cali kính mời các bạn đạo, ai có dịp đi Đại Hội sớm, ghé qua viếng thăm Thiền Viện Vĩ Kiên của chúng ta, Thiền Viện sẽ mở cửa đón chào quý bạn về đây thăm viếng và vãng lai để thiền thờ nơi thanh nhẹ trước hoặc sau ngày Đại Hội.

Đồng thời, trước ngày khai mạc Đại Hội, Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ tại Nam California có tổ chức Tour thăm viếng Thiền Viện Vĩ Kiên 1 ngày cho các bạn đạo đến sớm tại khách sạn của Đại Hội.

Chương trình Tour Thiền Viện Vĩ Kiên ngày 18 tháng 9 năm 2012: xe sẽ bắt đầu khởi hành lúc 8 giờ sáng lên Thiền Viện Vĩ Kiên, bạn đạo sẽ được thăm Thiền Viện, phòng của Đức Thầy, đi đường niệm hành, ngồi thiền buổi trưa và dùng cơm tại thiền viện. Nếu còn thời gian chúng ta sẽ đi viếng thăm thêm Hồ Arrowhead và/hoặc về lại vùng Little Saigon ngắm biển Huntington Beach, là một trong những bãi biển đẹp tại vùng Nam Cali, sau đó sẽ ghé ăn chiều tại nhà hàng Buffet trước khi về lại khách sạn lúc 8 giờ tối. (ăn chiều tự túc)

Ngoài ra, miền Nam Cali còn có rất nhiều nơi vui chơi để các bạn viếng thăm như:

1. Hollywood Universal Studio, Disneyland, San Diego Seaworld, Knott's Berry Farm là những nơi giải trí nổi tiếng với giá vé khoảng \$100 USD và đi cả ngày.
2. Đi Biển: Huntington Beach, Corona Del Mar, Laguna Beach, Newport Beach, Redondo Beach...
3. Shopping: Phước Lộc Thọ, South Coast Plaza, Westminster Mall, Fashion Island, The Block at Orange và các Outlets xung quanh vùng như Citadel Outlets, Premium Outlets ...
4. Ăn uống tại các nhà hàng chay và mặn Việt Nam, đậm tình quê hương ...

Khi ghi danh đại hội, xin quý bạn vui lòng cho biết trước nếu quý bạn có tham dự tour đi lên Thiền Viện để Hội biết số người mà mượn xe đưa đón và chuẩn bị ẩm thực. (chi phí tour thăm viếng Thiền Viện Vĩ Kiên tùy hỷ).

Trân trọng kính mời,

Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ Nam California

Phiếu Ghi Danh (xin điền mỗi người một phiếu)

Đại Hội Vô Vi Quốc Tế Kỳ 31 “Chung Vui Hạnh Ngộ”
Anaheim Marriott Suites -12015 Harbor Boulevard, Garden Grove , CA 92840 - USA
19.09.2012 - 23.09.2012

Họ và Tên (theo passport):		Tuổi:	Nam :[]	Nữ :[]
Địa chỉ :		Thành Phố :		
Tiểu Bang:	Số vùng (Zip code) :	Quốc Gia:		
Email:	Điện thoại nhà:	Đ.T. di-động :		
Thuộc Thiên Đường / HAHVV :				
Tên người nhà (liên lạc trường hợp khẩn cấp):			Điện thoại:	

Ghi Danh Đại Hội (5 ngày 4 đêm tại Anaheim Marriott Suites 19/09/2012 - 23/09/2012 cộng với 4 bữa ăn sáng, 3 bữa ăn trưa và 3 bữa ăn tối)

Phòng		Lệ Phí Đại Hội cho 1 người	Tổng Cộng
Phòng 4 người	Người Lớn	499 USD	
Phòng 3 người	Người Lớn	549 USD	
Phòng 2 người	Người Lớn	620 USD	
Phòng 1 người	Người Lớn	845 USD	
	Trẻ em 4-12 t *Chung phòng với 2 người lớn	199 USD	

*Trẻ em xin xem bản giá chi tiết trang sau

Chỗ ở trước và sau Đại Hội : Khách sạn Anaheim Marriott Suites (giá phòng đã tính thuế, không có ăn sáng)

	1 Đêm mỗi người	Đêm 16.09.12 Chúa Nhật	Đêm 17.09.12 Thứ Hai	Đêm 18.09.12 Thứ Ba	Đêm 23.09.12 Chúa Nhật	Tổng Cộng
Phòng 4 người	35 USD					
Phòng 3 người	45 USD					
Phòng 2 người	65 USD					
Phòng 1 người	115 USD					
Tổng Cộng Lệ Phí						
Đóng lệ phí đợt 1 trước 1.03.2012						
Đóng hết lệ phí trước 1.07.2012						

Xin chọn loại phòng	King Room (1 giường đôi lớn)		Double Room (2 giường đôi)	
----------------------------	------------------------------	--	----------------------------	--

	<i>Xin xếp chung với:</i>
1	
2	
3	

Xin ghi danh đi Tour thăm viếng Thiên Viện Vĩ Kiên ngày 18/09/2012 (chi phí tùy hỷ)	
--	--

1. Ghi Danh Đại Hội

➤ **Lệ Phí Đại Hội Trẻ Em 12 tuổi trở xuống ở chung phòng 2 người lớn**

Trẻ em trên 12 tuổi, tính giá người lớn.

Trẻ em 12 tuổi trở xuống ở chung với phòng 2 người lớn (tối đa 2 em) tính giá theo bản dưới đây.
2 người lớn tính theo giá tiền phòng 2 người.

Phòng	Giá tiền/ Mỗi người lớn	Giá tiền / Mỗi trẻ em
2 người lớn 2 trẻ em 4-12 t	620 USD	199 USD
2 người lớn 1 trẻ em 4-12 t	620 USD	199 USD
2 người lớn 2 trẻ em dưới 4 t	620 USD	Miễn Phí
2 người lớn 1 trẻ em dưới 4 t	620 USD	Miễn Phí

➤ **Cách Đóng Lệ Phí**

Chúng tôi xin đề nghị chương trình trả làm 2 lần để thuận tiện cho quý bạn nếu cần thiết.

Tuy nhiên, phiếu ghi danh chỉ có hiệu lực khi quý bạn đã trả hết lệ phí. Quý bạn cũng có thể đóng trọn lệ phí trong một lần nếu thuận tiện.

Phòng		Đợt 1 đóng trước 1.03.2012	Đợt 2 đóng hết trước 1.07.2012
Phòng 4 người	Người Lớn	300 USD	Phần còn lại
Phòng 3 người	Người Lớn	300 USD	Phần còn lại
Phòng 2 người	Người Lớn	300 USD	Phần còn lại
Phòng 1 người	Người Lớn	500 USD	Phần còn lại
	Trẻ em 4-12 t	100 USD	Phần còn lại

Hạn chót ghi danh và đóng lệ phí : 1.07.2012

Lệ phí sẽ không hoàn trả lại trong trường hợp quý bạn hủy bỏ sau ngày 1 tháng 7 năm 2012. Trong trường hợp quý bạn ghi danh trễ sau ngày 1.07.2012, chúng tôi không bảo đảm còn chỗ và giữ được giá đặc biệt này.

➤ **Chương trình sơ lược**

Ngày	Chương Trình Sơ Lược	Bữa ăn
Thứ tư 19.09.2012	Nhận Phòng sau 4 giờ chiều. Tối : Hướng dẫn tổng quát Thiền chung	
Thứ năm 20.09.2012	Khai mạc; Lễ Tưởng Niệm Đức Thầy; Tu Học (sẽ có chi tiết sau). Tối: Tu Học; Thiền chung.	3 bữa ăn Ăn sáng, trưa tại khách sạn Ăn chiều tại phố Việt Nam
Thứ sáu 21.09.2012	Tu Học (sẽ có chi tiết sau). Tối : Văn Nghệ; Thiền chung	3 bữa ăn Ăn sáng, trưa tại khách sạn Ăn chiều tại phố Việt Nam
Thứ bảy 22.09.2012	Tu Học (sẽ có chi tiết sau). Tối: Bế mạc Đại Hội và Văn Nghệ. Thiền chung	3 bữa ăn Ăn sáng, trưa tại khách sạn Ăn chiều tại phố Việt Nam
Chúa nhật 23.09.2012	Trả phòng trước 12 giờ trưa Bạn đạo ra về	Ăn sáng tại khách sạn

➤ **Phiếu ghi danh và lệ phí đại hội xin gửi về:**

Tất cả lệ phí tham dự Đại Hội xin trả bằng US Dollars (USD)(Giá EUR chỉ phỏng chừng, sẽ điều chỉnh sau khi chuyển ngân)

Personal Check, Money Order, Bank Draft hay cashier's check bằng USD xin đề tên:
VoVi DFW Friendship Association

Ban đạo tại Nam Cali :

Xin ghi danh tại trụ sở Xây Dựng và liên lạc :

Chị Trần Quyên

Đ.T. di động (714)414-2849 , Email: myquyen11@yahoo.com

Địa chỉ : Trụ Sở Xây Dựng

7622 23rd St, Westminster, CA 92683, Tel. (trụ sở): (714) 891-0889

Ban đạo tại Bắc Cali :

Xin gửi phiếu ghi danh và lệ phí về địa chỉ:

Thu Ton

c/o Vo Vi Friendship Association of Northern California

P.O. Box 18304

San Jose, CA 95158- U.S.A.

Tel: (408) 937-1664 Email : thuton@yahoo.com

Ban đạo tại Mỹ (ngoài Cali), Canada, Úc Châu, Âu Châu (ngoài Pháp)

Xin gửi phiếu ghi danh và lệ phí về địa chỉ:

Mai Nguyen

PO BOX 406

OROVILLE- CA 95965- USA

Tel: (714) 598-7291 Email: huemai00@gmail.com

Ban đạo tại Pháp (có thể đóng tiền Euro)

Xin đóng tiền và gửi phiếu ghi danh về địa chỉ:

Association VOVIFRANCE

C/o HUYNH

178, rue de l'Université,

75007 Paris, FRANCE

Tel : (0)1 45 50 29 12, Email : vovifrance@yahoo.fr

Ngân phiếu xin đề tên **Association Vovifrance**

Ban đạo tại Á Châu (Việt Nam)

Xin liên lạc với anh Lâm Mừng để nhận giấy chứng nhận tham dự Đại Hội giúp xin visa vào Mỹ và đóng lệ phí Đại Hội :

Lâm Mừng

c/o VoVi Friendship Ass. Dallas-Fortworth

4806 La Rue St

Dallas, TX 75211, USA

Tel: (214) 957-0465 Email: lammung@yahoo.com

2. Chuyên Vận

Ban Chuyên Vận sẽ hướng dẫn đưa đón các bạn đạo đến và đi từ **phi trường Los Angeles International Airport (LAX) và John Wayne Airport (SNA) về khách sạn Anaheim Marriott Suites** vào các ngày **17,18,19 và 23, 24 tháng 9 năm 2012.**